

РЕШЕНИЕ

№ 6508

гр. София, 09.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в открито заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7117** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИАГИТ) срещу решение от 01.12.2020г. по НАХД № 12082/2019г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 21 състав, в частта на решението, с която ИАГИТ е осъдена да заплати на [фирма] сумата 300 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение. Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба. Прокурорът намира, че жалбата е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението, в обжалваната си част, е валидно и допустимо. В тази връзка

решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Настоящият състав споделя виждането, изразено в мотивите на оспореното решение, че на основание чл.63, ал.3 ЗАНН (в настоящата му редакция от ДВ, бр. 94 от 2019 г.) страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл.144 от АПК, субсидиарно приложим е Гражданският процесуален кодекс (ГПК) и съответно, възнаграждението следва да се определи по правилата на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая то възлиза на 300 лв., съгласно чл.18, ал.2 във вр. с чл.7, ал.2, т.1 от посочената Наредба.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.12.2020г. по НАХД № 12082/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав, в частта на решението, с която Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е осъдена да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 300 (триста) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.